

Даниелын Ном — Ерэн дугаар

Өдөр тутмын тухайг тайлж задлан шинжлэх нь: Маргаан ба зөрчилдөөний түүхэн судалгаа

Jeff Pippenger

2024-02-23

Өмнөх өгүүллийн сүүлчийн эшлэлийг та анхааралтай ажигласан бол, 1910 онд “өдөр тутмын” тухай асуудлаар Дүү Уайттай хийсэн ярилцлагадаа A. G. Daniells өөртэйгөө авч явсан гэж баталдаг *Early Writings* номд буй тэр эшлэлийн эх сурвалжийг та үзсэн байх болно. “Өдөр тутмын” нь Христийн ариун газрын үйлчлэлийг төлөөлдөг гэсэн “худлыг” тогтоон бэхжүүлэхээр ажиллаж байсан хүмүүс шүүлтийн цагийн хашхиралтыг тунхагласан хүмүүст өгөгдөж байсан зөв үзлийг Дүү Уайт шууд бөгөөд тодорхойгоор дэмжсэн гэрчлэлийг сулруулах шаардлагатай байсан. Тэдний зохиосон “худал” нь Дүү Уайт тодорхойлон анхааруулж байсан цорын ганц сэрэмжлүүлэг нь цаг тогтоохын эсрэг анхааруулга байсан гэх явдал байв. Артур Уайт намтартаа тогтоон харуулахыг зорьдог зүйл нь энэ бөгөөд түүний эцэг, Эллен Уайтын хүү, мөн Daniells нар тэрхүү зохиомол ярилцлагаар батлахыг оролдож байсан зүйл ч мөн энэ юм.

Өмнө нь аль хэдийн тэмдэглэсний адил, “өдөр тутмын” тухай асуудлаар Уайт эгч болон Даниэлс нарын хооронд ямар нэгэн ярилцлага болсон тухай ямар ч тэмдэглэл байдаггүй. Тэрхүү гэх ярилцлагыг 1931 онд дэвшүүлсэн юм. Хэрэв Уайт эгч 1910 онд болсон нэгэн ярилцлагын үеэр Даниэлсын “өдөр тутмын” талаархи тэрхүү доройтсон үзлийг дэмжсэн байсан бол, Уайт эгчийн тодорхойлсноор өөрийн үзлийг урам зоригтойгоор түгээн дэлгэрүүлэхэд хичээн зүтгэдэг байсан тэр хүн яагаад түүний дэмжлэгийн тухай хорин нэгэн жилийн турш дуугүй байх ёстой гэж? Энэ нь ярилцлага биш, харин зохиомол зүйл байсан юм.

Ярилцлагын зохиомол аргыг ашиглан түүний “өдөр тутмын” тухай мэдэгдлийг, цаг тогтоохын эсрэг өгсөн сануулгад нь ердөө дагалдан орсон нэг зүйл мэт харагдуулахаар оролдсон бөгөөд Артур Уайт 1931 оны түүхийг танилцуулсан байдлаараа тэрхүү худалд өөрийн мөрийг үлдээсэн юм. Христэд итгэгч хүний хувьд тэр зүгээр л түүхийг мэдээлж, түүхэн ревизионизмыг энэ асуудалд хутгалдуулахгүй байх ёстой байсан. Бид өмнөх өгүүллийг 1850 оны, Эртний Бичвэрүүд дэх тухайн хэсэг үүнээс үүдэлтэй байдаг тэр эшлэлээр өндөрлөсөн. Уг мэдэгдэл анх 1850 онд Review-д хэвлэгдэж, дараа нь Experience and Views номд дахин гарсан. Гурав дахь удаагаа энэ нь Early Writings номд гарч ирдэг, гэвч Early Writings номд шилжин орох явцад тодорхой өөрчлөлтүүд гарсан. Гэсэн хэдий ч, түүний ажлыг гутаах оролдлогодоо зарим хүмүүсийн мэдэгддэг шиг Зөгнөлийн Сүнсний олон бичвэр өөрчлөгдсөн гэж бид хэлэхгүй.

“1843 оны хүснэгтийг Эзэн Өөрийн мутраар удирдан гаргасан бөгөөд түүний ямар ч хэсгийг өөрчилж болохгүйг Эзэн надад үзүүлсэн; тоонууд нь Түүний хүссэнчлэн байв. Зарим тоон доторх нэгэн алдааг хэн ч харж чадахгүй байхаар Түүний мутар дээр нь

байж, түүнийг халхалсан бөгөөд Түүний мутар авагдах хүртэл хэн ч түүнийг харж чадаагүй юм.

“Дараа нь би ‘Өдөр тутмын’ тухайд, ‘тахил’ гэх үгийг хүний мэргэн ухаанаар нэмэн оруулсан бөгөөд энэ нь эх бичвэрт хамаарахгүй; мөн шүүлтийн цагийн тунхгийг тунхагласан хүмүүст Эзэн үүний зөв ойлголтыг өгсөн гэдгийг харсан. 1844 оноос өмнө, эв нэгдэл оршиж байх үед, бараг бүгд ‘Өдөр тутмын’-ын зөв ойлголт дээр нэгдмэл байсан; харин 1844 оноос хойш, самуурал дунд, өөр үзлүүдийг хүлээн авсан бөгөөд үүний дараа харанхуй ба будлиан дагалдсан.” Review and Herald, 1850 оны 11 дүгээр сарын 1.

Энэ хэсэг анх 1849 оны The Present Truth хэвлэлд байсан боловч 1850 оны арваннэгдүгээр сард Review and Herald-д хэвлэгджээ. Эх гар бичмэлд Уайт эгч Эзэн саяхан өөрт нь үзүүлсэн хэд хэдэн зүйлийг бичиж байгаагаа шууд илэрхийлсэн байдаг бөгөөд та нийт өгүүллийг бүхэлд нь уншихад олон сэдвийг авч үзсэнийг харах болно. Түүнд үзүүлэгдсэн янз бүрийн хорь орчим сэдэв байдаг. Гол санаа нь, эх өгүүлэлд “өдөр тутмын” тухай сэдэв болон “хугацаа тогтоох” тухай сэдэв нь түүнд үзүүлэгдсэн зүйлсийн хоёр өөр илчлэлт байсан явдал юм.

Эх гар бичмэлд тэдгээрийг өөр өөр догол мөрүүдэд тэмдэглэсэн байв. Энэ хэсгийг *Experience and Views*-д дахин хэвлэх үед редакторууд, Эгч Уайт “өдөр тутмын” тухай пионер үзлийг дэмжсэн догол мөрийг, цаг тогтоохын эсрэг анхааруулсан дараагийн догол мөртэй нэгтгэсэн байна. Эх бичвэрийг уншихдаа зарим сэдэвт Том Үсгээр онцлон тэмдэглэснийг анхааран үз. Тэрээр “өдөр тутмын” тухай пионер үзлийг батлан зөвшөөрсөн догол мөрөндөө *Daily* гэдэг үгийг Том Үсгээр бичсэн бөгөөд дараагийн догол мөрөндөө *Time* гэдэг үгийг Том Үсгээр бичсэн байна. Ингэснээр түүнд үзүүлэгдсэн эдгээр хоёр сэдвийн хооронд шууд ялгааг тэмдэглэсэн юм.

“Эрхэм Ах дүүс, Эгч дүүс ээ,

“Саяхан Эзэн надад үзэгдлээр юу харуулсны тухай би та нарт товчхон дүрслэн өгмөөр байна. Надад Есүсийн үзэсгэлэнт байдал, мөн тэнгэрэлчүүдийн бие биеэ хайрлах хайр харуулагдсан. Тэнгэрэлч ийн хэлэв—Та нар тэдний хайрыг харж чадахгүй байна гэж үү?—түүнийг дага. Яг үүний адил Бурханы ард түмэн бие биеэ хайрлах ёстой. Ах дүүдээ бурууг тохохоосоо илүү өөр дээрээ бурууг унагасан нь дээр. ‘Өөрсдийн байгаа бүхнээ худалдаж, өглөг өг’ гэсэн мэдээ зарим хүнд тод гэрэлдээ өгөгдөөгүй, мөн бидний Аврагчийн үгсийн жинхэнэ зорилго тодорхойгоор танилцуулагдаагүйг би харсан. Худалдах ёстойн зорилго нь хөдөлмөрлөж, өөрсдийгөө тэтгэх чадвартай хүмүүст өгөхдөө бус, харин үнэнийг түгээхэд оршиж байгааг би харсан. Хөдөлмөрлөх чадвартай хүмүүсийг залхууралд нь тэтгэж, эрхлүүлэх нь нүгэл юм. Зарим нь бүх цуглаанд оролцохын төлөө хичээл зүтгэлтэй байсан; Бурханыг алдаршуулахын тулд бус, харин ‘талх ба загасны’ төлөө. Тийм хүмүүс гэртээ байж, ‘сайн юм’ болох гарын хөдөлмөрөө хийж, гэр бүлийнхнийхээ хэрэгцээг ханган, мөн өнөөгийн үнэний эрхэм үйл хэргийг дэмжихээр өгөх юмтай байх нь хавьгүй дээр байлаа.

Зарим нь, миний харснаар, үл итгэгчдийн өмнө өвчтэй хүмүүс эдгэхийн төлөө залбирахдаа алдаа гаргаж байжээ. Хэрэв бидний дунд хэн нэгэн өвдвөл, Иаков 5:14, 15-д заасны дагуу сүмийн ахлагчдыг дуудан, тэднээр өөр дээрээ залбирахуулах ёстой. Бид Есүсийн үлгэр жишээг дагах учиртай. Тэр үл итгэгчдийг өрөөнөөс гаргасны дараа өвчтэй хүнийг эдгээсэн; тиймээс бидний дундах өвчтэй хүмүүсийн төлөө залбирахдаа, итгэлгүй хүмүүсийн үл итгэлээс өөрсдийгөө тусгаарлуулахыг эрэлхийлэх ёстой.

“Дараа нь Есүс шавь нараа тусад нь дээд өрөөнд дагуулан авчирч, эхлээд тэдний хөлийг угаагаад, дараа нь хугалсан талхыг идүүлсэн цаг үе рүү миний анхаарлыг дахин хандуулав. Тэрхүү хугалсан талх нь Түүний хугарсан биеийг, усан үзмийн шүүс нь Түүний урсгасан цусыг төлөөлөхийн тулд өгөгдсөн байв. Би хүн бүр эдгээр зүйлийг ухааран үйлдэж, Есүсийн үлгэр жишээг дагах ёстойг, мөн эдгээр ёслолыг үйлдэхдээ үл итгэгчдээс аль болох тусгаар байх ёстойг харсан.

“Дараа нь Есүс Ариун сүмийг орхисны дараа долоон сүүлчийн гамшиг асгарахыг надад үзүүлсэн. Тэнгэрэлч ийн хэлэв—Бузар муу хүмүүсийн сүйрэл буюу үхлийг авчирдаг зүйл нь Бурхан болон Хурганы уур хилэн мөн. Бурханы дуу хоолойгоор ариун хүмүүс туг далбаатай цэрэг арми мэт хүчирхэг бөгөөд аймшигтай байх болно; харин тэр үед тэд бичигдсэн шүүлтийг гүйцэтгэхгүй. Шүүлтийг гүйцэтгэх явдал нь 1000 жилийн төгсгөлд болно.”

“Тэгээнтнүүд үхэшгүй мөнх байдалд өөрчлөгдөж, хамтдаа өргөгдөн, өөрсдийн ятга, титэм гэх мэтийг хүлээн авч, Ариун Хотод орсны дараа Есүс болон гэгээнтнүүд шүүлтэд сууна. Номууд нээгдэнэ: амийн ном ба үхлийн ном; амийн номд гэгээнтнүүдийн сайн үйлс, харин үхлийн номд ёс бус хүмүүсийн муу үйлс бичигдсэн байдаг. Эдгээр номуудыг Хуулийн ном болох Библитэй тулган үзэж, түүний дагуу тэднийг шүүнэ. Гэгээнтнүүд Есүстэй нэг санаагаар ёс бус нас барагсдад шүүлт онооно. Харагтун! хэмээн тэнгэрэлч айлдав, гэгээнтнүүд Есүстэй нэгэн адил шүүлтэд сууж, биеэр үйлдсэн үйлсийнх нь дагуу ёс бус нэг бүрд хэмжин оноож, шүүлтийг гүйцэтгэх үед тэд юу хүлээн авах ёстойг нэрсийнх нь дэргэд тэмдэглэдэг. Үүнийг би харахад, энэ нь 1000 жилийн турш Ариун Хот газар дэлхийд бууж ирэхээс өмнө, Есүстэй хамт гэгээнтнүүдийн хийдэг ажил байв. Дараа нь 1000 жилийн төгсгөлд Есүс, тэнгэрэлч нар, мөн Түүнтэй хамт байгаа бүх гэгээнтнүүд Ариун Хотоос гарч, Тэр тэдэнтэй хамт газар дэлхий өөд бууж байх үед ёс бус нас барагсад амилуулагдана; тэгээд Түүнийг ‘жадалсан’ тэр л хүмүүс амилуулагдан, Түүнийг бүх сүр жавхлан дотор нь, Түүнтэй хамт буй тэнгэрэлч нар болон гэгээнтнүүдийн хамт алсаас харж, Түүний улмаас гашуудан улих болно. Тэд Түүний гар дахь, хөл дэх хадаасны сорвийг, мөн жадаар хажуу тал руу нь сүлбэсэн тэр газрыг харна. Хадаас ба жадны сорви нь тэр үед Түүний сүр жавхлан байх болно. 1000 жилийн төгсгөлд Есүс Чидун уулан дээр зогсох бөгөөд уул хоёр тийш хуваагдан, агуу их тал болон хувирна; тэр үед зугтагсад нь дөнгөж сая амилуулагдсан ёс бусчууд юм. Дараа нь Ариун Хот доош бууж ирэн тэр тал дээр суурьшина.”

“Дараа нь Сатан амилуулагдсан хорон муу хүмүүст өөрийн сүнсийг шингээв. Тэрээр Хот дахь цэрэг бага, харин өөрийнх нь цэрэг олон тул тэд ариун хүмүүсийг дийлж,

Хотыг эзэлж чадна хэмээн тэднийг зусардан мэхлэв. Сатан цэргээ цуглуулан зоригжуулж байх зуур ариун хүмүүс Хот дотор байж, Бурханы Диваажингийн гоо үзэсгэлэн ба алдрыг харж байлаа. Есүс тэдний тэргүүнд байж, тэднийг удирдан явж байв. Гэтэл гэнэт хайр татам Аврагч маань бидний дундаас үгүй болов; харин удалгүй бид Түүний хайр татам дууг сонсов. Тэрээр, ‘Миний Эцгийн ерөөлт хүмүүс ээ, ертөнцийн сууринаас эхлэн та нарт бэлтгэгдсэн хаанчлалыг өвлөн авцгаа’ гэж айлдав. Бид Есүсийн эргэн тойронд цугларч, Түүнийг Хотын хаалгыг хаах мөчид хорон муу хүмүүст хараал тунхаглагдав. Хаалгууд хаагдав. Дараа нь ариун хүмүүс жигүүрээ ашиглан Хотын хананы оройд хөөрөн гарав. Есүс мөн тэдэнтэй хамт байлаа; Түүний титэм гялалзсан бөгөөд сүр жавхлантай харагдаж байв. Энэ нь титэм доторх титэм, нийтдээ долоон титэм байв. Ариун хүмүүсийн титэм нь хамгийн цэвэр алтаар хийгдэж, оддоор чимэглэгдсэн байлаа. Тэд Есүсийн ягшмал дүр төрхтэй байсан тул нүүр царай нь алдраар гэрэлтэж байв; тэд өндийн босож, бүгдээрээ хамтдаа Хотын орой өөд хөдлөхөд, үзэгдсэн тэр дүр зурагт би сэтгэл хөөрөн автав.”

“Тэгэхэд хорон муу хүмүүс өөрсдийн алдсанаа харсан; мөн Бурханаас гал тэдний дээр бууж, тэднийг шатаан устгав. Энэ нь шүүлтийн ялын гүйцэтгэл байв. Тэгээд хорон муу хүмүүс 1000 жилийн турш ариун хүмүүс Есүстэй нэгэн санаагаар тэдэнд оногдуулсан хэмжээгээрээ хүртэв. Хорон муу хүмүүсийг устгасан Бурханы тэрхүү гал мөн бүхэл бүтэн дэлхийг ариусгав. Хагарч, эмтэрч урагдсан уулс дүрэлзсэн халуунд хайлж, мөн агаар мандал ч, бүх сүрэл хаягдал ч шатагдан үгүй болов. Дараа нь бидний өв бидний өмнө нээгдэн, сүр жавхлант бөгөөд үзэсгэлэнтэйгээр харагдаж, бид шинэчлэгдсэн бүх дэлхийг өвлөн авсан. Бид бүгд чанга дуугаар: Алдар, Аллелуя, хэмээн хашхирсан.”

“Мөн хоньчид Библи дэмжиж байна гэж өөрсдийн бодож болох аливаа шинэ, чухал зүйлсийг дэвшүүлэн сурталчлахаасаа өмнө, өөрсдөд нь итгэх үндэстэй гэж үздэг, бүх мэдээнүүдийн дунд байж ирсэн, эдүгээгийн бүх үнэнд бат зогсдог хүмүүстэй зөвлөлдөх ёстойг би харсан. Тэгвэл хоньчид төгс нэгдмэл байх бөгөөд хоньчдын нэгдэл нь чуулганд мэдрэгдэх болно. Ийм замыг баримтлах нь золгүй хуваагдлуудаас сэргийлнэ гэж би харсан; тэгээд эрхэм нандин сүрэг хуваагдаж, хоньд нь хоньчингүйгээр тараагдах аюул үгүй байх болно.”

“Есдүгээр сарын 23-нд Эзэн надад Өөрийн ард түмний үлдэгдлийг буцаан авахын тулд мутраа хоёр дахь удаагаа сунгаснаа үзүүлсэн бөгөөд энэ цуглуулах цаг үед хичээл зүтгэлийг хоёр дахин нэмэгдүүлэх ёстойг харуулсан. Таран бутрах цаг үед Израиль цохигдож, урагдан тасарсан; харин эдүгээ цуглуулах цаг үед Бурхан Өөрийн ард түмнийг эдгээж, шархыг нь бооно. Таран бутрах үед үнэнийг түгээн дэлгэрүүлэхийн тулд гаргасан хүчин чармайлт маш бага үр нөлөөтэй, маш бага зүйл эсвэл юу ч үл бүтээсэн; харин Бурхан ард түмнээ цуглуулахаар мутраа тавьсан энэ цуглуулах цаг үед үнэнийг түгээн дэлгэрүүлэх хүчин чармайлт зорьсон үр дүндээ хүрнэ. Бүгд энэ ажилд нэгдмэл бөгөөд хичээнгүй байх ёстой. Эдүгээх энэ цуглуулах цаг үед биднийг удирдах жишээ болгон таран бутралын үеийг хэн нэгэн иш татах нь ичгэвтэр зүйл мөн гэдгийг би харсан; учир нь Бурхан эдүгээ бидний төлөө тэр үед хийснээсээ илүүг хийхгүй бол Израиль хэзээ ч цуглагдахгүй байсан. Үнэнийг номлосонтой адилхан сонинд хэвлэн нийтлэх нь ч мөн адил шаардлагатай юм.

“1843 оны хүснэгтийг Өөрийн мутраар удирдуулсан бөгөөд түүний ямар ч хэсгийг өөрчилж болохгүй; тоонууд нь Түүний хүссэнчлэн байсан гэдгийг Эзэн надад үзүүлсэн. Зарим тоонуудын доторх нэгэн алдааг хэн ч харж чадахааргүй байлгахын тулд Түүний мутар дээр нь байж, түүнийг халхалсан бөгөөд Түүний мутар авагдах хүртэл хэн ч үүнийг харж чадсангүй.

“Дараа нь би «Өдөр тутмын» тухайд, «тахил» гэдэг үгийг хүний мэргэн ухаанаар нэмэн оруулсан бөгөөд энэ нь эх бичвэрт хамаарахгүйг харсан; мөн шүүлтийн цагийн тунхгийг гаргасан хүмүүст Эзэн энэ тухай зөв ойлголтыг өгснийг харсан. 1844 оноос өмнө, эв нэгдэл оршин байх үед, бараг бүх хүн «Өдөр тутмын» тухай зөв үзэл дээр нэгдмэл байсан; харин 1844 оноос хойш, самуурал дунд өөр үзлүүдийг хүлээн авснаар харанхуй ба будлиан дагалдан ирсэн юм.”

“Эзэн надад 1844 оноос хойш цаг хугацаа нь шалгалт байгаагүй бөгөөд цаг хугацаа дахин хэзээ ч шалгалт болохгүйг үзүүлсэн.”

“Дараа нь Эзэн ирэхээс өмнө ариун хүмүүс хуучин Иерусалим уруу очих ёстой гэх мэт агуу төөрөгдөлд буй зарим хүмүүст миний анхаарлыг хандуулав. Ийм үзэл нь гурав дахь тэнгэрэлчийн мэдээний дор явагдаж буй Бурханы өнөөгийн ажлаас оюун санаа болон сонирхлыг хөндийрүүлэхэд чиглэсэн юм; учир нь хэрэв бид Иерусалим уруу явах ёстой бол бидний бодол санаа аяндаа тэнд төвлөрч, ариун хүмүүсийг Иерусалимд хүргэхийн тулд бидний хөрөнгө бусад хэрэгцээнээс татагдан үлдэх болно. Тэд яагаад энэ агуу төөрөгдөлд орон үлдсэнийг би харсан нь, тэд өнгөрсөн олон жилийн туршид байсаар ирсэн өөрсдийн алдааг хүлээн зөвшөөрч, орхиогүйд оршино.” Review and Herald, 1850 оны 11 дүгээр сарын 1.

Уг эшлэл нь: “Эзэн саяхан үзэгдлээр надад харуулсан зүйлийн тухай товч тоймыг та нарт өгөхийг хүсэж байна” хэмээн өгүүлснээр эхэлдэг. Хэд хэдэн сэдэв танилцуулагдсан байсан бөгөөд тэрээр “өдөр тутмын” тухай өгүүлсэн догол мөрийг дараагийн догол мөртэй нэгтгээгүй. Үүнийг хожим редакторууд хийж, тухайн эшлэлийг Experience and Views-д, түүнээс хойш Early Writings-д оруулахдаа тийн байрлуулсан юм. Experience and Views-д редакторууд эхний найман догол мөрийг хасаж, түүнд “өдөр тутмын” болон хугацаа тогтоох талаар юу харуулагдсан тухай өгүүлсэн догол мөрүүдийг нэгтгэсэн. Experience and Views 1851 онд хэвлэгдсэн бөгөөд дараа нь Early Writings 1882 онд хэвлэгдсэн.

“Эртний Бичвэрүүд” нь үндсэндээ “Experience and Views”-д гарч байсан тэр дөрвөн догол мөртэй адилхан байсан боловч, нэг чухал ялгаатай байв. “Experience and Views”-д цаг хугацаа тогтоох асуудлыг хөндсөн нэг өгүүлбэртэй догол мөрийг “өдөр тутмын”-ыг хөндсөн өмнөх догол мөртэй нэгтгэсэн байв. Дараа нь цаг хугацаа тогтоох асуудлыг хөндсөн догол мөрийн дараа анх орж байсан догол мөрийг оруулсан байна. “Эртний Бичвэрүүд”-д бол “Experience and Views”-ийн өөр нэг хэсгээс авсан нэг догол мөрийг, одоо “өдөр тутмын” болон цаг хугацаа тогтоохыг хоёуланг нь авч үзэж буй догол мөрийн дунд байрлуулсан бөгөөд уг догол мөрийн дараа анх хуучин Иерусалимд мөргөл үйлдэхээр аян хийх нь яагаад буруу болохыг тодорхойлсон нэг догол мөр дагалдаж байсан юм.

Experience and Views-ийн өөр нэгэн хуудаснаас хасагдаж, дараа нь Early Writings-ийн холбогдох хэсэгт оруулсан тэр догол мөр нь 1844 оноос хойш эхэлсэн “өдөр тутмын”-ы талаарх төөрөгдлийг улам нэмэгдүүлсэн юм. Тэр догол мөр нь Уайт эгчийн үзэгдлийнхээ тухай анхны өгүүлэмжид байгаагүй.

“Эзэн надад гурав дахь тэнгэрэлчийн мэдээ нь явах ёстой бөгөөд Эзэний сарнин тархсан хүүхдүүдэд тунхаглагдах ёстойг, мөн үүнийг цаг хугацаанд уях ёсгүйг үзүүлсэн; учир нь цаг хугацаа дахин хэзээ ч шалгуур болохгүй. Зарим нь хугацааг номлосноос үүдэлтэй хуурамч хөөрөлд автаж байгааг би харсан; гурав дахь тэнгэрэлчийн мэдээ нь ямар ч хугацаанаас илүү хүчтэй байлаа. Энэ мэдээ нь өөрийн суурин дээрээ бат зогсож чадна, түүнийг бэхжүүлэхийн тулд хугацаа хэрэггүй, мөн энэ нь агуу хүчээр урагшлан, ажлаа хийж, зөвт байдал дотор богиносгогдох болно гэдгийг би харсан.” Experience and Views, 48.

“Туршлага ба Үзэгдлүүд” номын дөчин наймдугаар хуудсан дахь догол мөр нь “Эртний Бичвэрүүд” дэх хоёр өөр догол мөрийг нэгтгэн бүрдүүлсэн догол мөрийн дараа оруулсан бөгөөд энэ нь анхны өгүүлэмжид байгаагүй цаг хугацаа тогтоох асуудалд онцгойлон ач холбогдол өгсөн юм.

1931 онд Иерусалимын ард түмнийг захирч байсан эртний хүмүүс Даниеллс 1910 онд Систер Уайттай ярилцсан хэмээн өгүүлсэн нэгэн түүхийг зохиосон бөгөөд Даниеллсын өгсөн тэрхүү гэрчлэлд тэрээр 1843 оны хүснэгтийг дурдан, Систер Уайттай ярилцаж байхдаа уг хүснэгт дээр огт байхгүй ариун газрыг заасан гэж хэлдэг. Тэрээр Early Writings номыг өөртэйгөө авч явсан гэх бөгөөд, түүнээс тэр юуг хэлэх гэсэн талаар асуухад, мөн түүний хариултуудад үндэслэн, Early Writings дахь “үргэлжлэл”-ийн тухай анхдагчдын үзлийг дэмжсэн тэр хэсэг нь үнэндээ цаг тогтоохын эсрэг өгсөн анхааруулга байсан гэж л дүгнэж чадсан аж. Зохиомол тэр ярилцлагаас хорин нэгэн жилийн дараа, мөн ярилцсан гэх хүмүүс нас барснаас арван зургаан жилийн дараа, Даниеллс уг гэрчлэлийг гурав дахь үеийн түүхэнд байршуулж байна.

Ф. С. Гилберт нь еврей хэлний эрдэмтэн байсан бөгөөд тэрээр “өдөр тутмын”-ын зөв үзлийг харь шашин шүтлэг гэж зүгээр л анхдагчид болон Эллен Уайт тийм гэж хэлсэн учраас дэмжээгүй юм. Тэрээр эш үзүүлэгч Даниел хэрэглэсэн еврей эх бичвэрийн ойлголтод тулгуурлан үүнийг хамгаалсан. Тэр үед Адвентистуудын дунд тэрээр еврей хэлний нэр хүндтэй эрдэмтэн байв. Даниелс ба Прескотт нар урагшлуулж байсан “өдөр тутмын” талаарх маргаан улам бүр газар авахын хэрээр Гилберт анхдагчдын байр суурийг хамгаалан зогссон нэр хүндтэй эрдэмтдийн нэг байсан. Тэрээр 1910 оны 6 дугаар сарын 8-нд Эллен Уайттай уулзалт хийсэн бөгөөд хожим өөрөө болон Соёрхолт Уайт юу хэлэлцсэнийг тэмдэглэн үлдээсэн. Даниелсын гэрчлэл нь Ф. С. Гилбертийнхтэй бүрэн эсрэг байдаг.

Manuscript Releases-ийн хорьдугаар ботийн арван долоогоос хорин хоёрдугаар хуудсанд Хатагтай Уайт “өдөр тутмын” тухай Даниелс ба Прескотт нарын байр суурийг авч үздэг. Эллен Уайттай хийсэн уулзалтынхаа тухай Ф. С. Гилбертийн тайланд тааралдах хэллэгүүд нь Manuscript Releases дахь тэр хэсэгт Хатагтай Уайт өөрөө өгүүлсэнтэй бараг үгчлэн адилхан байдаг. Иймээс Manuscript Releases хэвлэгдэн гарч, нийтэд хүрэхээс олон жилийн

өмнө Даниелс Хатагтай Уайттай гэгдсэнээрээ хийсэн ярилцлагынхаа агуулгын талаар тавьсан мэдэгдлийг няцаах буюу дэмжих тодорхой, онгодоор өгөгдсөн ямар ч гэрчлэл байгаагүй. Үүнээс ч илүү чухал нь, “өдөр тутмын” тухай түүний алдаатай үзлийг дэмжсэн онгодоор өгөгдсөн ямар ч батламж байгаагүй. Бүр ч илүү чухал нь, одоо Manuscript Releases бэлэн болсон байхад ч—“өдөр тутмын” тухай түүний алдаатай үзлийг дэмжсэн онгодоор өгөгдсөн ямар ч батламж одоо ч алга!

Гэсэн хэдий ч өнөөдөр Лаодикеийн Адвентизмд Уайт эгч “өдөр тутмын” тухайд ямар ч байр суурьгүй, зөвхөн энэ нь “шалгуур асуулт” биш бөгөөд бид “энэ сэдвийн талаар дуугүй байх” ёстой гэж заадаг. Өнөөдөр ямар нэг зүйл урвуу болсон бөгөөд урвуу болсон тэр зүйл нь “өдөр тутмын” жинхэнэ байр суурь одоо Бурханы ард түмний дунд цөөнхийн үзэл болсон явдал юм. 1910 онд цөөнхийн үзэл нь Даниэлс, Прескотт нарын тулган дэмжиж байсан Конрадигийн үзэл байсан бөгөөд олонхийн үзэл нь анхдагчдын байр суурь байв.

Дараах нь Ф. С. Гилбертийн Эгч Уайттай хийсэн ярилцлагын тухай мэдэгдэл бөгөөд үүнийг энэхүү Даниелын Ном цувралын наян нэгдүгээр өгүүлэлд бүрэн эхээр нь оруулсан Manuscript Releases-тэй харьцуулан үзэх ёстой.

“Даниэлс болон Прескотт... хэргийн төлөө зүтгэсэн ахмад ах нарт ямар нэгэн юм хэлэх ямар ч боломж олгохгүй байсан.... Даниэлс надтай уулзахаар энд ирсэн боловч би түүнтэй уулзаагүй.... Би түүнд ямар ч зүйлийн талаар юу ч хэлэхийг хүсээгүй. Тэдний хөгжүүлэн дэвэргэхийг оролдож байгаа ‘өдөр тутмын’ талаар бол, түүнд юу ч байхгүй.... Намайг Вашингтонд байхад тэдний оюун санааг яг л ямар нэгэн зүйл бүрхэн хашсан мэт санагдаж, би тэдэнд хүрч чадалгүй байгаа мэт байв. Бид ‘өдөр тутмын’ энэ сэдэвтэй ямар ч хамаагүй байх ёсгүй... Тэд миний мэдээний эсрэг ажиллахыг би мэдэж байсан, тэгвэл хүмүүс миний мэдээнд ямар ч үнэ цэн байхгүй гэж бодох байсан. Би түүнд захидал бичиж, өөрийгөө Ерөнхий Чуулганы ерөнхийлөгч байхад тохирохгүй хүн гэдгээ харуулж байна гэж хэлсэн.... Ерөнхийлөгчийн албыг хадгалан авч явах хүн биш.”

“Хэрэв «өдөр тутмын» тухай энэ мэдээ нь сорилтын мэдээ байсан бол Эзэн надад үүнийг илчилж харуулах байсан. Энэ хүмүүс энэ асуудалд төгсгөлийг эхлэлээс нь харж чаддаггүй....Би энэ ажилд оролцож буй тэдний хэнийг ч үзэхээс туйлын татгалзаж байна.

“Бурханаас надад өгөгдсөн гэрэл нь Ах Даниелс Ерөнхийлөгчийн албанд хангалттай удаан байсан гэсэн явдал юм.... мөн эдгээр зүйлсийн аль ч талаар түүнтэй дахин ямар ч яриа өрнүүлэхгүй байхыг надад хэлсэн. Би энэ хэргийн талаар Даниелстай уулзахгүй байсан, мөн түүнтэй ганц ч үг солихгүй байсан. Тэд надаас түүнд ярилцлага өгөхийг гуйсан боловч би зөвшөөрөөгүй.... Манай хүмүүст тэдний зааж буй энэ зүйлтэй ямар ч холбоогүй байхыг сануулахыг надад хэлсэн.... Үүнийг сонсохыг Эзэн надад хориглосон. Би үүнд өчүүхэн төдий ч итгэлгүй гэдгээ илэрхийлсэн.... Тэдний хийж буй энэ бүх хэрэг бол чөтгөрийн арга заль мөн.” 1910 оны 6 дугаар сарын 8-нд Эллен Уайт түүнд өгсөн ярилцлагын тухай Ф. С. Гилбертийн тайлан.

Бид энэ сэдвийг дараагийн өгүүлэлд үргэлжлүүлэн авч үзэх болно.

“Гаднах өнгөн дор буйг олж хардаг, бүх хүний зүрх сэтгэлийг уншдаг Нэгэн их гэрэл хүлээн авсан хүмүүсийн тухай ийнхүү айлдаж байна: ‘Тэд өөрсдийн ёс суртахууны болон сүнслэг байдлынхаа улмаас шаналж, гайхашран алмайрсангүй.’ ‘Тийм ээ, тэд өөрсдийн замуудыг сонгосон бөгөөд тэдний сэтгэл өөрсдийн жигшүүрт зүйлсэд баясдаг. Би ч мөн тэдний төөрөгдлийг сонгож, тэдний айдсыг тэдний дээр авчирна. Учир нь Би дуудах үед хэн ч хариулсангүй; Би ярих үед тэд сонссонгүй. Харин тэд Миний мэлмийний өмнө бузар мууг үйлдэж, Миний таашаадаггүй зүйлийг сонгосон.’ ‘Аврагдахын тулд үнэний хайрыг хүлээн аваагүй’ бөгөөд ‘зөвт бус байдалд таашаал авсан’ тул ‘худалд итгэхийнх нь тулд Бурхан тэдэнд хүчтэй төөрөгдлийг илгээнэ.’ Исаиа 66:3, 4; 2 Тесалоник 2:11, 10, 12.

“Тэнгэрийн Багш ийнхүү асуув: ‘Чи зөв суурин дээр барьж байгуулж байна, мөн Бурхан чиний үйлсийг хүлээн авдаг хэмээх дүр эсгэлтээс илүү оюун санааг мэхлэн төөрөгдүүлж чадах ямар хүчтэй төөрөгдөл байж болох вэ? Үнэндээ чи олон зүйлийг ертөнцийн бодлогын дагуу үйлдэж, Еховагийн эсрэг нүгэл үйлдэж байдаг. Ай, энэ бол агуу мэхлэл, сэтгэл булаам төөрөгдөл мөн. Нэгэнтээ үнэнийг мэдсэн хүмүүс бурханлаг байдлын сүнс ба хүчийг нь биш, харин түүний хэлбэрийг андуурч; өөрсдийгөө баян, эд хөрөнгөөр арвижсан, юугаар ч дутахгүй хэмээн боддог атлаа, бодит байдал дээр бүх зүйлээр гачигдаж байхад, энэ төөрөгдөл тэдний оюун санааг эзэмддэг.’”

“Хувцсаа толбогүй цэвэр хадгалж буй Өөрийн үнэнч зарц нарынхаа төлөө Бурхан өөрчлөгдөөгүй. Харин олон хүн ‘Амар амгалан ба аюулгүй байдал’ хэмээн хашхирч байхад, гэнэтийн сүйрэл тэдэн дээр ирж байна. Хэрэв гүн гүнзгий гэмшил байхгүй бол, хэрэв хүмүүс зүрх сэтгэлээ гэм нүглээ наминчлан даруулж, Есүс доторх үнэнг тэр чигээр нь хүлээн авахгүй бол, тэд хэзээ ч тэнгэрт орохгүй. Бидний эгнээнд ариусгал явагдах үед, бид цаашид өөрсдийгөө баян, эд хөрөнгөөр арвижсан, юугаар ч дутахгүй хэмээн сайрхан, амар тайван суухгүй болно.”

“Хэн үнэнээр ингэж хэлж чадах вэ: ‘Бидний алт галаар шалгагдсан; бидний хувцас ертөнцөөр сэвтээгүй’ гэж? Би бидний Сургагчийг өөрсдийгөө зөвт хэмээн нэрлэгчдийн хувцас руу зааж байгааг харсан. Тэр тэдгээрийг тайчин авч, доорх бузар бохирдлыг нь ил гаргав. Дараа нь Тэр надад: ‘Тэд өөрсдийн бузар байдал болон зан чанарын ялзралыг ямар их дүр эсгэн халхалсныг чи харахгүй байна гэж үү? “Итгэмжит хот хэрхэн янхан болсон билээ!” Миний Эцэгийн өргөө худалдааны өргөө, тэнгэрлэг оршихуй ба алдар суу нь орхин одсон газар болсон байна! Үүний учир сул дорой байдал бий болж, хүч чадал үгүйлэгдэж байна’ гэж айлдав.”

“Одоо өөрийн ухралтаар исгэгдэж буй сүм гэмшиж, эргэн өөрчлөгдөхгүй аваас, өөрөө үйлдсэнийхээ үр жимсийг, өөрийгөө жигших хүртлээ, идэх болно. Тэрээр бузар мууг эсэргүүцэн, сайныг сонгож, Бурханыг бүх даруу байдлаар эрж хайж, Христ доторх өндөр дуудлагадаа хүрч, мөнхийн үнэний тавцан дээр зогсон, өөрт нь бэлтгэгдсэн ололт амжилтуудыг итгэлээр барьж авах үед эдгээгдэх болно. Тэрээр Бурханаас өгөгдсөн энгийн байдал, ариун цэврээрээ, дэлхийн орооцолдооноос ангид байж, үнэн түүнийг үнэхээр эрх чөлөөтэй болгосныг харуулан илэрч гарна. Тэгвэл түүний гишүүд үнэхээр Бурханы сонгогдсон хүмүүс, Түүний төлөөлөгчид байх болно.” Гэрчлэлүүд, 8-р боть,

249, 250.